

Vatikanen politiseras

Under dagarna 25 till 27 september kommer toppmötet *Sustainable Development Summit* att äga rum i New York. FN står som värd för mötet och en lång rad digniteter är inbjudna. Vad i denna sammankomst föranleder då att aktualisera ämnet med utgångspunkt från det kristna perspektivet? Jo, det finns flera viktiga observandum i och omkring dessa dagar och inte minst hur FN allmänt allt mer öppnar upp för samarbete med Vatikanen och Katolska kyrkan.

FN planerar att lansera en helt ny framtida plan vid höstens toppmöte för att skapa förutsättningar för att bemästra hela den globala utvecklingen. Den nya hållbara agendan fokuserar naturligtvis på klimatförändringar men tar också specifikt upp ämnen som ekonomi, jordbruk, utbildning och jämställdhet. För dem som vill utvidga ett globalt styre är hållbar utveckling det perfekta paraplyet eftersom nästan all mänsklig verksamhet påverkar miljön på något sätt.

Vi bör alla vara oroad över den växande makt som FN globalt försöker introducera. Aldrig tidigare har så stora insatser gjorts för att lansera FN:s toppmöte om miljön och den [nya dagordningen](#) för hållbar utveckling som är tänkt att träda i kraft 1 januari 2016. En agenda som bokstavligen är ett ramverk för ett globalt styre.

För närvarande arbetar man efter 17 mål som FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon har format kring sex grundprinciper, vilka är följande.

1. **Värdighet:** att utrota fattigdom och bekämpa ojämlikheter
2. **Människor:** att garantera hälsosamma liv, kunskap och inkludering av kvinnor och barn
3. **Välstånd:** att skapa en stark, inkluderande och transformativ ekonomi
4. **Planeten:** att skydda våra ekosystem i alla samhällen och för våra barn
5. **Rättvisa:** att verka för trygga och fredliga samhällen, och starka institutioner
6. **Partnerskap:** att katalysera global solidaritet till en hållbar utveckling

Innehållet i de sex grundprinciperna skapar ett flertal frågetecken. Till exempel talas det i punkt tre om skapandet av en stark, inkluderande och transformativ ekonomi vilket närmast bör tolkas som en djupgående och omvälvande förändring, exempelvis en övergång från marknadsekonomi till en globalt reglerad ekonomi. Vidare talas det i punkt fem om starka institutioner vilket också kan anspela på ett globalt styrsystem inom viktiga besluts- och näringsorgan.

Uppseendeväckande för toppmötet är också att bland de inbjudna gästerna finns representanter från Vatikanen och med påve Franciskus som invigningstalare vid mötets öppnande.

Vatikanen har under den nuvarande påve Franciskus tagit en allt större roll i den världspolitiska utvecklingen vilket först visade sig vid påvens besök i Israel våren 2014. Redan då var mycket av hans fokus riktat mot parterna i Mellanösternkonflikten och han talade då om vikten av en tvåstatslösning där båda parter kan leva i fred.

Senare under året inbjöd påven också den israeliske presidenten Simon Peres och Palestinska myndighetens president Mahmoud Abbas till ett möte i Vatikanen. Mötet var det första interreligiösa evenemanget i Vatikanen och var startskottet till ett aktivt politiskt engagemang från påven och Vatikanen.

Den politiska aktiviteten har sedan fortsatt med eskalerande kraft. Den 25 november 2014 var påve Franciskus inbjuden till EU-parlamentet i Strasbourg där han höll ett tal om framtidens Europa. Detta var det andra påvebesöket i europaparlamentet. Det första gjordes 1988 av den dåvarande påven Johannes Paulus II. Till skillnad från sin företrädare besökte Franciskus nu parlamentet mer som politiker och med ett politiskt budskap till Europa. (bilden nedan)

Den 28 april i år inbjöds FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon till Vatikanen. (bilden nedan) Frågorna som diskuterades var bland annat den [encyklika](#) som släpps senare i sommar och som skall behandla tillståndet i omvärlden och ingå i ramen för bredare mål för en hållbar utveckling. Påve Franciskus vill med denna text vända sig också till många människor utanför den katolska världens bekännelsestroga gränser.

Från ett annat Vatikandokument som nyligen släpptes och bär titeln *Climate Change and The Common Good* kan vi ana vad [encyklikan](#) kommer att innehålla. Dokumentet har producerats av den påvliga vetenskapsakademien och påvliga akademien för samhällsvetenskap och kan kort sammanfattas så här.

Katolska kyrkan i samarbete med ledare för andra religioner kan nu spela en avgörande roll genom att mobilisera den allmänna opinionen. Vidare heter det att ett unisont agerande från världens religioner är en väg som öppnar för samordning av sociala val som prioriteras inom ramen för FN: s mål för hållbar utveckling.

I anslutning till generalsekreterarens besök hölls också en internationell konferens i Vatikanen. Arrangörer var den påvliga socialakademien, [Religions for Peace](#) samt [Sustainable Development Solutions Network](#) och konferensen hölls under mottot *Skydda jorden, hedra mänskligheten*.

De senaste halvåret har också inneburit att Vatikanens och påvens globala politiska åtaganden utvidgats ytterligare. Påve Franciskus spelade en nyckelroll i de aktuella hemliga förhandlingarna mellan USA och Kuba. Förhandlingar som lett fram till att länderna skall återuppta de diplomatiska förbindelser som inte existerat under de senaste dryga 50 åren av spänningar länderna emellan.

I samband med en privat audiens hos påven i Vatikanen den 10 maj framförde den kubanske presidenten Raul Castro sitt tack till påven för medlingsinsatserna i förhandlingarna mellan Kuba och USA. (bilden nedan) Påve Franciskus skall också göra ett officiellt besök på Kuba under september månad i samband med påvens deltagande i FN-toppmötet i New York.

De senaste veckorna har Vatikanen åter varit en spelare i världspolitiken när man offentliggjorde att man kommer att erkänna den Palestinska staten. Erkännandet klargör att Vatikanen byter sina diplomatiska förbindelser från den palestinska befrielseorganisationen till (den icke existerande) staten Palestina. Offentliggörandet kom dagarna innan påvens möte med president Abbas ägde rum den 16 maj. Ett möte där påven kallade Abbas *angel of peace*. (bilden nedan)

Som framgår förekommer påve Franciskus på flera av bilderna i artikeln tillsammans med världspolitiker och avsikten med denna sammanställning är att på ett visuellt sätt påvisa hur påven nu anför ett mycket påtagligt, utmanande och eskalerande världspolitiskt engagemang.

Under sina två år i påveämbetet har Franciskus också framgångsrikt lyckats styra fokus bort från sexskandaler och pedofili inom den Katolska kyrkan, detta genom att odla en bild om sig som en viktig fredsmäklare och sanningssägare.

Vi lever i en tid då globaliseringen gör snabba landvinningar. Världsekonomin är mer integrerad än någonsin tidigare. Detta tar sig uttryck i att en rad globala institutioner som FN, Världsbanken, IMF och Bank of International Settlements etc arbetar tätt tillsammans i vad som kan beskrivas som prologen till en kommande världsregering.

Vad som nu sker är att vi ser en liknande utveckling inom religionen där Vatikanen och påven står i en ledande roll i skapandet av en ekumenisk världsreligion. Påve Franciskus gjorde nyligen följande uttalande om muslimer,

Vi får aldrig glömma att de bekänner sig till Abrahams tro och tillsammans med oss tillber de den barmhärtige Gud som kommer att döma mänskligheten på den sista dagen.

Alla som har en fast förankring i den grundläggande kristna tron förstår att med detta uttalande så förnekar också påve Franciskus det mest grundläggande fundamentet i kristen tro, det vill säga att **Jesus är enda vägen till Gud**.

Enligt en representant för det *Påvliga rådet för interreligiös dialog* har Vatikanen nu till och med väckt frågan om inte jungfru Maria kan bli en freds-mäklare mellan kristna och muslimer.

En fortsättning på denna utveckling kommer bland annat att lanseras under påvens amerikabesök i september. Påve Franciskus kommer då att i ett häktiskt program, förutom sina Kongress- och FN-tal, bland annat besöka president Raul Castro på Kuba, träffa president Barak Obama samt delta i [World meeting of families in 2015](#).

Anmärkningsvärt är att FN:s toppmöte och påvens amerikabesök äger rum mitt under de Bibliska Hösthögtiderna, perioden 13 september till 4 oktober. Arrangemangen sker också i anknytning till den fjärde och avslutande totala förmörkelsen i Högtidstetraden.

				
13-14 september Jom Teruah Basunhögtiden Judiska Nyåret Partiellsol- förmörkelse	22-23 september Jom Kippur Försonings- dagen Judisk fastedag	24 september Påve Franciskus talar till amerikanska Kongressen	25 september Påve Franciskus talar i FN under toppmötet <i>Sustainable Development</i>	27-28 september Sukkot Lövhyddo- högtiden inleds Fjärde tetrad- förmörkelsen

En viktig iakttagelse är också att den påtagligt ökande politiska inblandningen från påve Franciskus och Vatikanen inleddes i samband med Israelbesöket våren 2014, strax efter att den första förmörkelsen i Högtidstetraden ägt rum. Det politiska engagemanget har sedan eskalerat under hela tetradförloppet och kommer nu att accentueras än tydligare under hösten och den sista förmörkelsen i Högtidstetraden.

Ett nytt världsomspännande system börjar växa fram där slutmålet är en ny världsordning inkluderande politik, ekonomi och religion. Vi ser hur Vatikanen och Romersk Katolska Kyrkan (RKK) nu ändrar färdriktning bort från det förflutna och med ett nytt fokus mot att etablera sig som en global politisk och interreligiös maktfaktor. I denna process kommer Vatikanen och påve Franciskus att vara viktiga spelare. Det som nu sker inom RKK kan närmast beskrivas som ett paradigmskifte i fråga om dess mål och inriktning. Det är samtidigt en tydlig signal om vem och vilka som kommer att spela en viktig roll i ändetidens dramatik.

